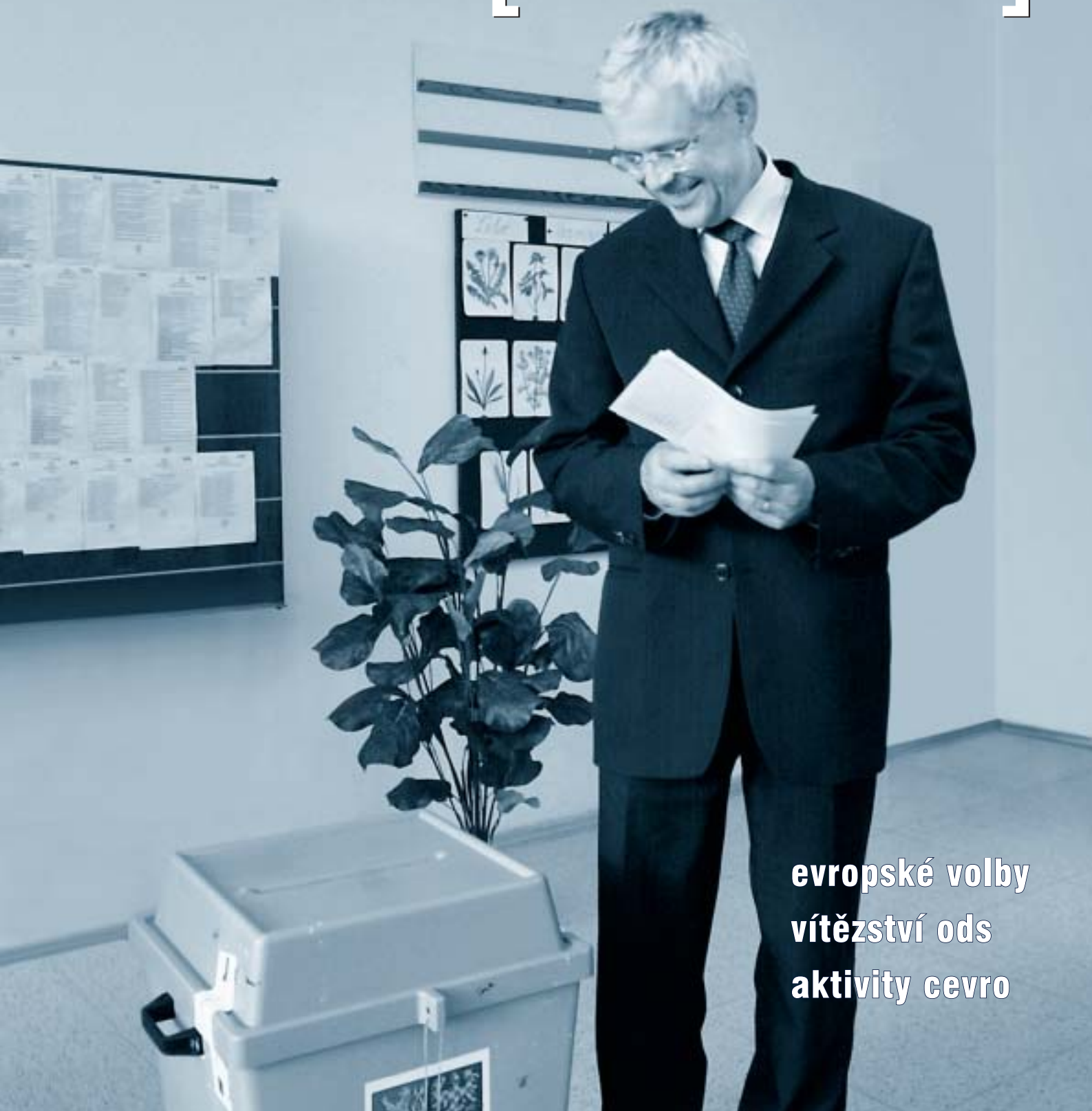

ČASOPIS PRO PŘÍZNIVCE ČESKÉ PRAVICOVÉ POLITIKY

CEVRO

[ČERVEN / ČERVENEC 2004]

**evropské volby
vítězství ods
aktivity cevro**

cena: 15,- Kč

MOUDRÝM ČINÍ ČLOVĚKA SPOLEČENSTVÍ DRUHÝCH

ÚVODNÍK	3
POLITIKA VÁŽNĚ I NEVÁŽNĚ	
Ne 1:0, ale 3:0! / Ivan Langer	3
TÉMA	
Několik vítězů a dva poražení / Ladislav Mrklas	4
Poprvé volila celá pětadvacítka / Petr Sokol	6
Výsledky voleb	7
ROZHOVOR	
Kdo vyhrál volby? / rozhovor s Miroslavem Novákem	8
AKTUÁLNĚ	
Top girl Margaret Thatcherová / Hynek Fajmon	10
Budou lidé volit jenom loutky do hry na kraje? / Michal Rabas	10
Proč říct ano rovné dani / Miroslav Škaloud	11
Soudcovský alarm z Karlsruhe / Petr Kolář	11
HYDE PARK	
Dostaneme se hned po vstupu do konfliktu s unijním právem? / Magdalena Frischová	12
O CEVRO	
Jaký byl začátek Diskusního fóra Modrý dům / Pavel Hamza	13
První absolventi Liberálně-konzervativní akademie / Ladislav Mrklas	14
Krajské volby 2004 / Petra Viktorová	15
Stav českého soudnictví a možnosti reformy / Vladimír Nevlud	16
EURO – ano, ne; kdy? / Petra Viktorová	17
ZÁBAVA	
Křížovka	18
MĚSÍC ČESKÉ PRAVICE	
Květen / Petr Sokol	19

CEVRO

ČASOPIS PRO PŘÍZNIVCE
ČESKÉ PRAVICOVÉ POLITIKY

[červen / červenec 2004]

vydavatel:

CEVRO – Liberálně-konzervativní akademie

Janáčkovo nábřeží 9, 150 00 Praha 5

IČO: 697 80 684

tel.: 224 237 769, 603 460 851

e-mail: info@cevro.cz

www.cevro.cz

předseda: Ivan Langer

ředitel: Ladislav Mrklas

tajemnice: Petra Viktorová

nakladatel:

Nakladatelství Jalna

Valdštejnská 4, 118 00 Praha 1

tel.: 257 533 280

e-mail: jalna@jalna.cz

www.jalna.cz

šéfredaktor: Petr Sokol

technický redaktor: Jiří Sládeček

grafická úprava a zlom: Martin Sládeček

grafický návrh: Missing Element, s. r. o.

foto: obálka, str. 4 – ČTK;

ostatní – archiv CEVRO

tisk: Tiskárna Flora, s. r. o.

cena: 15,- Kč

Registrace povolena pod č. MK ČR E 141156.

ISSN 1213-9521

Praha, červenec 2004.

STŘEDNÍ A VÝCHODNÍ

[HAMBURK POPÁTÉ]

3.–9. října 2004

EVROPA 15 LET POTÉ

Pátý ročník týdenního semináře organizovaného ve spolupráci s Mezinárodním institutem pro ekonomiku a politiku Haus Rissen, v jehož čele stojí známý česko-německý politolog Doc. Petr Robejšek.

Témata:

- > Střední a východní Evropa 15 let poté
- > Prezidentské volby v USA a jejich dopad na mezinárodní politiku
- > Vývoj v Iráku a celém blízkovýchodním regionu
- > Perspektivy boje proti mezinárodnímu terorismu
- > Pakt stability v ohrožení
- > Jednotná evropská fiskální politika?

Závazně přihlásit se můžete na www.cevro.cz!

PETR SOKOL

šéfredaktor

Fotografii na obálce by možná bylo možné popsat pomocí vtipu, který zvítězil v jedné soutěži o nejlepší vtip na téma evropské volby. Ten zní takto: *Baví se dva. „Koho jsi volil do Evropského parlamentu?“ „ČSSD.“ „Jo, tak to jsi byl TY!!“...*

Dnes už bývalý premiér Špidla byl podle volebních výsledků skutečně jedním z mála voličů ČSSD. Naopak ODS se honosí prvním vítězstvím v celostátních volbách od roku 1996. Zdá se, že pochod pouští opozice, jak o něm po vzoru bývalého španělského premiéra Aznara mluví Mirek Topolánek, by se mohl blížít k závěru.

Jak napovídá přední stránka šestého letošního čísla časopisu CEVRO, staly se první historické volby evropských

poslanců v naší zemi stěžejním tématem tohoto vydání. Evropské volby se táhnou hned několika rubrikami tohoto čísla.

V rubrice téma najdete analýzu volebních výsledků i předcházející volební kampaně z pera ředitele CEVRO Ladislava Mrklase.

Druhý příspěvek se zaměřil na stejné téma, ovšem z jiného pohledu. Článek pojednává o celoevropském výsledku červnových voleb.

Obě analýzy doplňuje několik zajímavých grafů a rozsáhlý rozhovor s předním českým politologem profesorem Miroslavem Novákem. Tématem rozhovoru se staly také výsledky volby dvaceti čtyř českých zástupců ve štrasburském sněmu.

VÁŽENÍ ČTENÁŘI

Činnost CEVRO se stále rozšiřuje a tak bobtná i naše rubrika, která tyto aktivity sleduje.

Přiblížili jsme se k období prázdnin a dovolených. Specifickou podobou bude mít v těchto měsících také časopis CEVRO. Ten vyjde v letním období v podobě dvou dvojčísel. Na další vydání CEVRO se tak můžete těšit na přelomu srpna a září.

Hezké a klidné prázdniny a dovolené Vám přeje

IVAN LANGER

místopředseda PSP,
předseda CEVRO

politika vážně i nevázně

Hektický příval událostí nijak nenasvědčuje tomu, že by nás letos měla čekat typická okurková sezóna. Ano, je pravda, že EURO se skvělými výkony našich fotbalistů za pár dní skončí, stejně jako již skončila soutěž o první českou SuperStar. Pomalu odezní i poslední tóny prvních eurovoleb. US-DEU stvrdí svůj konec, ať už bude její volba jakákoli.

Přes léto budou vrcholit přípravy na olympiádu v Aténách, kde bude naše země mít nejedno železko v ohni. Proběhne celá řada open-air koncertů, Shakespearovské slavnosti, u nás v Olomouci Flora. Školy chystají nový učební rok, mezi nimi i CEVRO, které připravuje druhý ročník Liberálně-konzervativní akademie.

Ani politika nezůstane pozadu. Jak by taky mohla, když nás letos čekají ještě dvoje volby? A to ještě nevíme, s jakou vládou vstoupíme do nového školního

roku. Vládu však nechme vládou, byť to je nepochybně věc důležitá. Soustředme se spíše na ony dvoje letošní zbývající volby.

ODS již letos jednou zvítězila. Jenže vítězství v eurovolbách, jakkoli určité důležité, je „jen“ vedením 1:0 ve 30. minutě fotbalového utkání. Tedy dobrý začátek: dali jsme první důležitý gól a tudíž nemusíme dokořán otevírat naši obranu. Ale závěrečný hvízd píšťalky je zatím v nedohlednu. Jen výrazné vítězství v senátních volbách nám zajistí možnost levicové Sněmovně vracet všechny socialistické výplody a tak aspoň zpomalovat „sociálně korupční“ smršť, kterou jakákoli vláda v čele s ČSSD před parlamentními volbami nepochybně spustí. Jen zisk drtivé většiny hejtmanů a účast ve všech krajských radách zabrání socialistickým rozvažovačným experimentům na krajské úrovni a posilování spolupráce ČSSD a komunistů. Takové vítězství navíc dá jas-

ný signál, že ODS je tím, kdo má dnes největší koaliční potenciál, umí se dohodnout a chce se dohodnout.

Vítězství v eurovolbách je skvělé. Buďme za něj rádi. Ale jen ono nestačí. Nemůžeme jen bránit dosažený stav. I proto, že soupeř ještě zdaleka neukázal, co všechno umí (byť nový, komunální díl akce „čistě ruce“ je hodně cinklým esem z ušmudlaného rukávu). Dobře víme, že v nečestné hře jsou naši soupeři opravdovými přeborníky. Na podzim nám nic nespadne samo do klína. Až do konce půjde o těžký boj. Letní měsíce musíme využít nejen k zasloužené regeneraci sil, ale i k usilovnému přemýšlení, s jakou taktikou vyrukujeme do dalších minut boje. Tak, aby to na konci roku bylo 3:0.

Přeji Vám klidné a inspirující léto!

LADISLAV MRKLAS

politolog, ředitel CEVRO

NĚKOLIK VÍTĚZŮ A DVA PORAŽENÍ

HISTORICKY PRVNÍ VOLBY DO EP V ČR JSOU ZA NÁMI. CO TAKÉ PŘINESLY?

VOLEBNÍ ÚČAST NENÍ PŘEKVAPENÍM

Nízká volební účast vyvěrá z několika zdrojů. Prvním je postupný obecný úbytek aktivních voličů jako přirozený důsledek konsolidace české demokracie a „normalizace“ zájmu české společnosti o politiku jako takovou. K tomu přistupuje nechuť českých voličů k volbám do institucí, kterým buď nefandí nebo o nich nejsou dostatečně informováni. I proto je úroveň účasti v těchto volbách srovnatelná jen se senátními a krajskými volbami. Zde si ale s trochou ironie položíme otázku, zda by větší informovanost o významu EP nakonec nevedla k ještě větší volební abstenenci, čemuž by nasvědčoval celoevropský trend snižování účasti.

V neposlední řadě je ale třeba jmenovat také ne zrovna povedené volební kampaně drtivě většiny uskupení. Ačkoli nejsou známa žádná data o vlivu kampaně, téměř s jistotou lze říci, že žádná z parlamentních stran její pomocí nijak neposílila, pokud ji přímo nepoškodila. Naopak kampaně obou uskupení „nezávislých“ byla velmi úspěšná. Splnila totiž svůj základní cíl – informovat voliče o tom, že kandidují také známé osobnosti, jež vůči etablovaným stranám vytvářejí relevantní a zvažení hodnou alternativu.

DRTIVĚ PORAŽENÁ VLÁDNÍ KOALICE

Vládní koalice získala ve volbách podporu necelých 21 procent voličů a pouhé čtyři mandáty. Téměř polovinu z nich získala KDU-ČSL, která tak své postavení oproti posledním parlamentním volbám dokonce posílila. Příčiny lze hledat především v dostatečně disciplinovaném tradičním elektorátu. Také její volební kampaně, vedená dostatečně dlouho před volbami (restriktivnější drogová politika, „tříkrát a dost“, zákaz interrupcí) nakonec slavila úspěch. Svě zde patrně sehrálo i to, že

KDU-ČSL přes vnitřní pnutí dokázala působit dojem jednotné a konsolidované strany. KDU-ČSL se tak může v klidu připravit na podzimní volby, jež jí přinesou postavení obletované nevěsty.

Právě jednotnost a konsolidovanost spolu s nezbytnou důvěryhodností naprosto chyběly oběma dalším vládním stranám. Zejména proto, že tvoří „krajní“ póly současné vládní koalice. Zatímco deklarovaná lidovecká středová politika je v souladu s tím, co vláda produkuje, pak pro levicové socialisty i liberální US-DEU je taková politika zhoubou. A zatímco KDU-ČSL ve své politice prakticky nemá

Vládní koalice získala ve volbách podporu necelých 21 procent voličů a pouhé čtyři mandáty. Téměř polovinu z nich získala KDU-ČSL, která tak své postavení oproti posledním parlamentním volbám dokonce posílila.

výraznější konkurenci, musí se ČSSD potýkat s nebezpečnými komunisty a US-DEU dokonce s dvojím nepřítelem: 1) s podstatně silnější a navíc opoziční ODS, 2) nově i s koalici SNK-ED, která míří na téměř totožný voličský segment jako ona. Na jejich voliče i nerozhodnuté navíc útočila Strana zelených a hnutí Nezávislí, což jen napomohlo pohromě obou vládních stran.

Před ČSSD a US-DEU nyní stojí fatální rozhodnutí jak dál. V případě unionistů jde spíše o znouzectnost: buď ještě něco získat svojí vládní účastí, což se však týká několika osob napojených na unionistické resorty, anebo včas utéct z potápějící se vlády a uchovat si jakous takous naději na pokračování v rámci ODS či jiné, alternativní formace.

Ještě větší dilema řeší ČSSD. Mnohé komentáře hovoří o tom, že dny Vladimíra Špidly jsou sečteny. Jako nejpravděpo-

dobnější se jeví varianta, že bude postaven do role mouřenína. A to buď tím, že dál potáhne káru nepopulární vlády kam to jen půjde, pak buď sám odejde nebo bude nedobrovolně „odejit“, anebo bude zkrátka a jednoduše obětován jako viník volebního debaku. Otazník přitom visí především nad rozhodnutím, jak daleko bude strana ochotna zajít před podzimními krajskými a senátními volbami. Všichni její představitelé s dlouhodobými ambicemi budou nyní muset vyhodnotit, zda je lepší riskovat a udělat velké změny před volbami, což může vést k dlíčímu úspěchu, či ještě drtivější prohře. Druhou možností je spolehnout se na to, že porážka nebude tak drtivá a bolestivá jako porážka v evropských volbách. A stejně pak zůstává varianta „KSČM“.

Hlavní slovo při tomto rozhodování bude mít Stanislav Gross. Právě jeho ambice by mohla podzimní porážka pod jeho případným vedením značně zkomplikovat. Proto váhá, zda jít do čelního střetu již nyní a tím pádem nést svoji kůži na trh. Anebo si počkat, až jak se situace vyvine. První varianta skýtá nebezpečí odpovědnosti za případnou porážku. Variantou B zase riskuje ztrátu pozice toho, kdo zvedne prapor strany z prachu porážky.

SKUTEČNĚ NEBO PYRRHOVO VÍTĚZSTVÍ?

Nominálním vítězem je ODS. O tom není pochyb. Její úspěch má ale minimálně tři úskalí. ODS sice zvítězila, avšak zkušenosti zahraničních stran ukazují, že vítězství v eurovolbách ve své podstatě nemusí znamenat téměř nic. Tedy krom největšího zastoupení v Evropském parlamentu, které se však v budoucnu nedá v domácí politice nijak výrazně prodat. Eurovolby nejsou ničím jiným než celostátními volbami „nanečisto“ – barometrem nálad a spokojenosti s domácí vládou. A to v daleko větší míře než kterékoli jiné volby. Vzpomeňme na drtivé vítězství britských konzervativců před pěti lety, po němž následovala jejich ještě drtivější porážka v domácích volbách. To samé se ve stejném čase přihodilo také německé

CDU/CSU a řadě jiných. Koneckonců také ODS dokázala v roce 1998 zvítězit v komunálních a o dva roky později v krajských volbách, aby pak v parlamentních volbách 2002 odešla poražena. A to ani nemluvě o Čtyřkoalici, jež měla po krajských a senátních volbách v roce 2000

tatní společenské vrstvy. A právě zde tkví další dvě úskalí úspěchu ODS: 1) každé další volby, a to na prvním místě do Poslanecké sněmovny, již záležitostí elity (tím méně podnikatelů) nebudou, neboť tam se opět v plné míře projeví tvrdá voličská jádra všech stran i potenciál získávat ne-

vynořila jiná lákavá alternativa – protievropská Strana nezávislosti. Výsledek ODS mnohem více připomíná britské konzervativce, jelikož ani ona nedokázala svůj opoziční potenciál vytěžit a trčila ve prospěch jiných alternativ. Tím se naplnil varovný scénář řady politologů, kteří upozorňovali na to, že např. v otázce pohledu na evropskou integraci se špičky ODS v mnoha ohledech výrazně odklánějí od mínění svého přirozeného elektorátu. Výsledek proevropského SNK-ED to jen potvrdil. Před ODS tak znovu vystává nebezpečí vzniku relevantní středopravicové alternativy. Přílišné uspokojení ODS z vítězství by bylo nejlepší cestou k naplnění tohoto scénáře.

Jan Zahradil a Mirek Topolánek oslavují vítězství ve volbách do EP.

(a tzv. televizní krizi) našlápnuto na vstup hlavním vchodem do Strakovy akademie, aby tam nakonec její torzo dospělo dvířkami pro komorné.

Další otázka, která nejednoho pozorovatele jistě napadne, je až kacířská. Jsou tyto volby úspěchem ODS, anebo spíše jen „utrpeným“ vítězstvím? Podívejme se blíže na výsledky. Je skutečností, že ODS poprvé od voleb v roce 1992 dosáhla volebního výsledku překračujícího 30 %. Je také pravdou, že získala suverénně nejvyšší počet mandátů. Dle výsledků exit-pollu agentury SC&C měla ODS velmi perspektivní elektorát z hlediska věkové a vzdělanostní struktury. A také jasně zvítězila mezi podnikateli. Zajímavý je i fakt, že poprvé od roku 1990 zaznamenala nejvyšší účast Praha, tedy tradiční bašta ODS. Všechno to ale zároveň potvrzuje tezi, kterou vyslovili někteří analytici již před volbami. Tedy, že evropské volby budou do značné míry záležitostí společenských elit, jež se na rozdíl od jiných voleb zúčastní ve větší míře než os-

rozhodnuté voliče, 2) ODS opět nedokázala získat téměř žádné nerozhodnuté voliče, o čemž svědčí výsledek nevybočující z preferencí vykazovaných mnoho týdnů před volbami. Schopnost oslovit ODS příliš neprokázala ani mezi širší společenskou elitou, o čemž svědčí zejména úspěch SNK-ED v Praze.

Nominálním vítězem je ODS. O tom není pochyb. Její úspěch má ale minimálně tři úskalí. ODS sice zvítězila, avšak zkušenosti zahraničních stran ukazují, že vítězství v eurovolbách ve své podstatě nemusí znamenat téměř nic.

Zde se nabízí také malé srovnání s výsledky opozičních britských konzervativců a německé CDU/CSU. CDU/CSU proměnila svoje postavení v naprosto drtivé vítězství. Konzervativci přes téměř stejné postavení naopak ztratili, neboť se

SKUTEČNÍ VÍTĚZOVÉ? ZIELENIEC A ŽELEZNÝ!

Opravdovými vítězi prvních eurovoleb jsou nepochybně obě „nezávislá“ uskupení. SNK-ED v čele s Josefem Zielemcem svým volebním ziskem, který překročil i očekávání samotných jeho protagonistů. Hnutí Nezávislí pak jako historicky nejúspěšnější domácí uskupení fakticky zformované dva či tři měsíce před volbami. Jak se budou jejich bezesporu vysoké ambice naplňovat nadále, bude záležet na řadě okolností. Handicapem je to, že si částečně konkurují a přitom se jen velmi složitě budou dohadovat na společném postupu. Dalšími slabiny jsou vazby na další subjekty, nezřetelnost jejich programu a směřování a vysoké ambice vlivných osob, které se před volbami příliš neprofilovaly. Výhodou je naopak společenská poptávka živěná řadou médií a také chování etablovaných stran, které oběma subjektům situaci výrazně usnadňují.

Poslední poznámka míří k působení SNK-ED v EP. Toto uskupení může se svými třemi poslanci a dobrými vazbami na nejsilnější frakci EPP-ED sehrát velmi zajímavou úlohu. Spolu s KDU-ČSL totiž disponuje celkem 5 poslanci, kteří takřka vyvažují devět mandátů ODS! A to je více než výmluvné poselství evropských voleb. Nic není ztraceno, ale nic také není přede-
dem vyhráno!

PETR SOKOL

politolog

POPRVÉ VOLILA CELÁ PĚTADVACÍTKA

ČESKÉ VÝSLEDKY EVROPSKÝCH VOLEB JE TŘEBA TAKÉ ZASADIT DO CELOEVROPSKÉHO KONTEXTU. LETOS POPRVÉ SE VOLILO VE 25 ČLENSKÝCH STÁTECH EU.

Celoevropské výsledky ukázaly hned několik zajímavých trendů. Ty lze shrnout do nízké účasti, neúspěchu většiny vládních stran a dobrých zisků eurokritických formací.

K volebním urnám se letos nakonec nedostavila ani polovina z oprávněných voličů. Pod padesát procent účast klesla již před pěti lety, ale letos pokles pokračoval a dosáhl až na rekordních 44 procent. K tomuto číslu je třeba dodat, že celková účast je výrazně zvyšována díky zemím, kde je účast povinná – například Belgii nebo Řecku.

Ve volební účasti se projevil velmi výrazný rozdíl mezi nově přistupujícími zeměmi a dosavadní evropskou patnáctkou. Účast v nových deseti státech totiž byla výrazně nižší. Rekordně volili či spíše nevolili Slováci. V jejich zemi se k urnám dostavila ani ne pětina oprávněných voličů. Mezi dvaceti a třiceti procenty se účast pohybovala také v Polsku, v naší zemi nebo ve Slovinsku.

VŠICHNI PROTI VLÁDĚ

Evropské volby byly vždy voliči považovány jako určitá forma účtování s národními vládami. Hlas proti vládě totiž nemůže způsobit pád vlády, ale může být pro vládu výstrahou, že voliči nejsou k jejím aktivitám nekritičtí.

Letos tento způsob hlasování dosáhl svého vrcholu. Vládním stranám se podařilo zvítězit pouze ve Španělsku, Řecku, Švédsku a ve Valonsku – tedy té části Belgie, kde se hovoří francouzsky. Navíc španělská a řecká vláda se ještě neokoukaly, protože jsou v úřadu teprve od jara. V Nizozemsku a Irsku skončila vládní strana díky hlasům voličů na prvním místě, ale utrpěla přesto výrazné ztráty. Vrcholem je situace v Estonsku a Lotyšsku, kde vládní koalice získaly vždy jen jeden mandát, takže hned několik vládních stran nebude v EP vůbec zastoupeny.

SOCIALISTÉ DOTAHUJÍ

Celoevropsky se volby opět proměnily v souboj dvou největších stranických společenství. Vítězství obhajovala pravicová frakce Evropské lidové strany a Evropských demokratů, která v sobě spojuje konzervativní a křesťanskodemokratické strany.

Zástupci dosud druhé největší frakce z levicové Strany ropských socialistů věřili před volbami, že silná pozice pravicových stran ve vládách členských zemí jim díky protivládnímu hlasování přinese v evropských volbách vítězství.

V velkých státech Unie se většinou hlasovalo proti vládě. To přineslo vítězství socialistů ve Francii a v Itálii. Obě tamní pravicové vlády doplatily na provádění pravicových reforem.

Ještě drtivějších porážek se dočkaly vlády v Británii a v největší členské zemi Unie – v Německu. U našeho největšího souseda pravicová aliance CDU/CSU získala dokonce polovinu z 99 mandátů. Také britští konzervativci zopakovali evropské vítězství z roku 1999. Konzervativci stejně jako CDU/CSU věří, že se jim nestane to samé, co v posledních pěti letech, kdy s převahou vyhráli v evropských volbách, ale ve volbách národních je znovu předechnali vládnoucí socialisté.

Remízu mezi pravici a levici ve velké šestce států potvrdilo i vítězství vládních socialistů ve Španělsku a naopak pravicové opozice v Polsku.

Úspěch pravice v celoevropském měřítku přinesly výsledky v menších státech. Například z desítky letos přistupujících států levice uspěla jen v Estonsku, na Maltě a na Kypru. Vzhledem k tomu, že tyto tři státy patří k nejmenším v Unii, převážily výsledky v nových členských zemích úspěch levice ve Skandinávii a Portugalsku a frakce evropských lidovců a demokratů zůstane i po dalších pět let ve Štrasburku nejsilnější.

Oproti situaci před volbami, kdy už v Evropském parlamentu zasedali i dočasní zástupci nové desítky zemí, ale frakce lidovců a demokratů několik mandátů ztratila. Zisky zaznamenali socialisté, kteří svou pozici o několik mandátů vylepšili.

Daleko za nimi zaostali další frakce – liberálové, komunisté, zelení a euroskeptici. Do parlamentu se probojovala celá řada stran, které zatím nespolečně pracovali s žádnou existující frakcí. To může znamenat dvě změny v rozložení sil v Evropském parlamentu. Některé „nové“ strany se připojí ke stávajícím frakcím, zatímco jiné budou usilovat o založení nových frakcí.

Evropské volby se od roku 1979, kdy byla zavedena přímá volba, vyznačují ještě jedním specifickým. To spočívá v úspěšnosti některých specifických subjektů, které v národních volbách vůbec ne kandidují nebo jsou neúspěšné. Letos se tento fenomén projevil zejména v úspěších stran vystupujících proti evropské integraci a stran, které s integrací souhlasí, ale výrazně se zasazují za zprůhlednění Unie a hlavně finančních toků v jejím rámci. Takové subjekty poukazující na zneužívání financí letos překvapivě uspěly v Nizozemsku a v Rakousku.

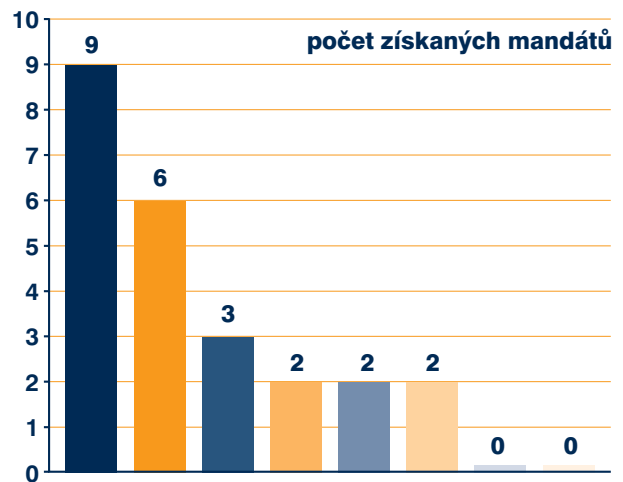
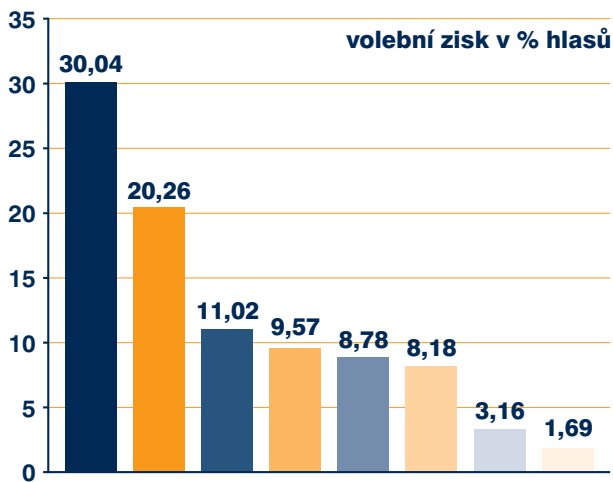
Euroskeptici tradičně uspěli v Dánsku, kde mandáty opět získala dvě protievropská hnutí. Jedno z nich, které se jmenuje Červnové hnutí (podle konání negativního referenda o Maastrichtské smlouvě v Dánsku), inspirovalo letos vznik stejnojmenných hnutí ve Švédsku a ve Slovinsku. Ve Švédsku se tamnímu červnovému hnutí podařilo dokonce hned napoprvé uspět a získat evropské mandáty.

Symbolem vzestupu stran, které nechtějí evropskou integraci, se však stal úspěch Strany za nezávislost Spojeného království (UKIP). Ta usiluje o vystoupení Británie z Unie a letos se její kandidátce, vedené populárním novinářem, podařilo dotáhnout se na tři velké britské strany a odčerpat jim mnohé hlasy. Nejvíce stál vzestup této formace samozřejmě britské konzervativce, kteří ztratili ve prospěch zastánců vystoupení z Unie nejvíce hlasů.

VÝSLEDKY VOLEB

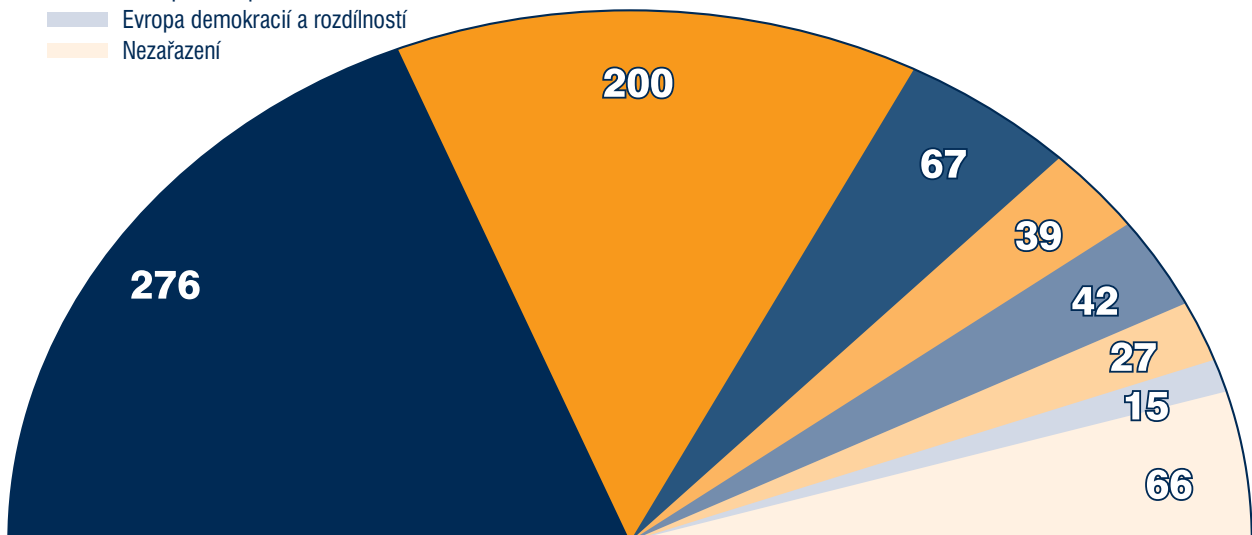
Česká republika

- Občanská demokratická strana
- Komunistická strana Čech a Moravy
- Sdružená nezávislých kandidátů – Evropští demokraté
- Křesťanská a demokratická unie – Československá strana lidová
- Česká strana sociálně demokratická
- Nezávislí
- Strana zelených
- Unie liberálních demokratů

Evropa

- Evropská lidová strana – Evropští demokraté (křesťanští demokraté a konzervativci)
- Strana evropských socialistů
- Evropští liberálové, demokraté a reformisté
- Sjednocená evropská levice – Severská zelená levice (komunisté)
- Evropští zelení – Evropská svobodná aliance (ekologisté a regionalisté)
- Svaz pro Evropu národů
- Evropa demokracií a rozdílností
- Nezařazení

MIROSLAV NOVÁK
profesor politologie, Fakulta
sociálních věd UK

KDO VYHRÁL VOLBY?

EXKLUZIVNÍ ROZHOVOR POSKYTL ČASOPISU CEVRO JEDEN Z PŘEDNÍCH POLITOLOGŮ PROFESOR MIROSLAV NOVÁK, KTERÝ PŘEDNÁŠÍ POLITOLOGII NA FAKULTĚ SOCIÁLNÍCH VĚD UNIVERZITY KARLOVY. PROFESOR MIROSLAV NOVÁK PATŘÍ MEZI NEJVÝZNAMNĚJŠÍ ČESKÉ ODBORNÍKY NA PROBLEMATIKU POLITICKÝCH STRAN A VOLEB.

Jaký význam zpravidla hrají volby do Evropského parlamentu ve starých členských zemích? A jaký význam mají v nových členských zemích, zejména pak v ČR?

Volby do Evropského parlamentu jsou obvykle ve „starých“ evropských zemích vnímány nejen jako méně důležité než volby do národního parlamentu, ale také jako volby do instituce, jejíž smysl není většině voličů příliš jasný a jejichž dopad na život průměrného občana je ještě menší než u jiných voleb. Odhlédneme-li od účelu kandidátů, můžeme zmínit několik funkcí, které často hrají roli. Jednou

KSČM opět potvrdila svou sílu, to však není nic nového.

z nich, která se objevila v řadě starých i nově přistoupivších zemí, je možnost „sankcionovat“ stávající vládu či vládní koalici, to se však vztahuje i na další „méně významné“ volby. Pro některé strany, které z různých důvodů (např. většinový volební systém) nemají úspěch v národních parlamentních volbách, představují volby do Evropského parlamentu možnost, jak získat parlamentní křesla v prestižní instituci a jak se zviditelnit i na národní scéně. V nových zemích včetně ČR měly tyto volby kromě toho jakýsi symbolický význam, protože byly vůbec první a konaly se několik týdnů po vstupu do EU. Příprava na vstup však trvala tak dlouho, že si nakonec občan skoro nevšiml, že už jsme v Evropské unii.

Jakou roli ve výsledcích hraje spokojenost či naopak nespokojenost s národní vládou? Hrají evropská témata při rozhodování voličů vůbec nějakou roli? Zajímá

jejich voliče otázka spojené s evropskou integrací?

Možnost sankcionovat stávající vládu hraje významnou roli zejména tehdy, když časová vzdálenost od hlavních voleb (v parlamentních režimech jsou to volby do první komory národního parlamentu) je už dost velká, takže část voličů, která dala svůj hlas stranám, jež jsou u moci, prožívá zklamání. To je, jak jsem uvedl výše, častý případ nejen u voleb do Evropského parlamentu. Pokud jde o evropská témata sama, ta hrají podle mě větší úlohu v chování evropských poslanců než v chování jejich národních voličů. Evropská témata pravděpodobně ovlivňují voliče v jednotlivých zemích spíše nepřímo. Např. ti, kdo mají vyhraněný vztah k evropské problematice, to nějak uplatňují i při volbách do Evropského parlamentu. Zdůrazňují „nějak“, protože ty způsoby mohou být různé. Někdy se setkáme s názorem, že u nás nejlépe uspěly ve volbách do Evropského parlamentu ty strany, které zaujaly vůči evropské integraci skeptický postoj. K tomu bych však připomněl, že je to právě vítěz voleb do EP v ČR, jehož voliči jsou ze všech českých relevantních stran nejpříznivěji nakloněni evropské integraci. Volba ODS tedy nebyla volbou proti Evropské unii. Je sice pravda, že podle sociologických výzkumů je voličstvo US ještě „proevropštější“ než voličstvo ODS, ale preference US se pohybují na úrovni „statistické chyby“.

Lze považovat volební účast ve výši 28 % za problém či dokonce katastrofu?

Nejprve bych zdůraznil, že vysoká volební účast nemusí být vždycky něco pozitivního, podobně nízká volební účast nemusí

být nutně něco negativního. Jinak by to bylo velmi špatné, protože volební účast je dlouhodobě nízká v tak stabilizovaných demokraciích jako jsou Švýcarsko nebo USA, nemluvě o tom, že v posledních několika desetiletích je celkově v dlouhodobě konsolidovaných demokraciích tendence ke snižování volební účasti. Nemá tedy smysl pozitivně nebo negativně hodnotit samu výši volební účasti, ale má smysl zkoumat, jaké jsou příčiny vysoké nebo nízké volební účasti. Ty příčiny mohou být z hodnotičního hlediska pozitivní, negativní i neutrální.

Kde vidíte příčiny tak malého zájmu voličů?

Jedině na základě sociologických výzkumů můžeme dospět k vysvětlení příčin nízké voličské participace. Dokud nemám žádné výsledky takových výzkumů, mohu se uchýlit pouze k více či méně pravděpodobným domněnkám. Zajímavé je, že i když participace při volbách do EP se snižuje i ve starých zemích Evropské unie, stále je citelně vyšší než v nových zemích z bývalého komunistického bloku. Na druhé straně je třeba si uvědomit, že v nových zemích vesměs proběhlo poměrně nedávno referendum v této otázce a drtivá většina odevzdaných hlasů v bývalých komunistických zemích byla pro vstup do EU. Kdyby se podobné referendum konalo nyní ve starých zemích EU, výsledky by byly bezpochyby daleko méně jednoznačné. Voliči možná soudili, že

Pokud jde o dvě „nezávislé“ kandidátky, skutečnou otázkou je, zda jde jen o fenomén projevuující se u méně důležitých voleb, nebo naopak o dlouhodobější trend, který by mohl v budoucnu zasáhnout i volby do Poslanecké sněmovny.

svým hlasem v referendu se svého úkolu zhostili. Lze se jim příliš divit? Připomínám, že referenda se v ČR zúčastnilo víc než 50% voličů, přestože by u nás jeho výsledek byl platný i při nižší účasti.

Jak byste hodnotil výsledek jednotlivých politických uskupení? Na prvním místě vládních stran, dále parlamentní opozice (ODS, KSČM) a nakonec obou kandidátek „nezávislých“.

Jak známo, vládní strany s výjimkou KDU-ČSL (které opět potvrdilo stálost svého elektorátu) dopadly katastrofálně a

ODS by měla využít, že současný předseda KDU-ČSL je vůči ODS příznivěji nakloněn než jeho předchůdce.

bude to mít jistě na ně nějaký dopad. Známe je např. vyjádření předsedy US-DEU Mareše, že svou funkci dá k dispozici v případě neúspěchu své strany. Ta se však tak jako tak pohybuje na pokraji zhroucení a její výsledky ve volbách do EP potvrzují prostě to, co už je delší dobu známo. Sociální demokracii se budu věnovat zvlášť.

KSČM opět potvrdila svou sílu, to však není nic nového. Pokud jde o dvě „nezávislé“ kandidátky, skutečnou otázkou je, zda jde jen o fenomén projevující se u méně důležitých voleb, nebo naopak o dlouhodobější trend, který by mohl v budoucnu zasáhnout i volby do Poslanecké sněmovny. Touto otázkou by se měla zabývat ODS.

Mohou výsledky eurovoleb přinést narušení stávajícího formátu a mechanismu českého stranického systému? Jak např. vnímáte šance obou subjektů tzv. nezávislých, resp. případné alternativní středopravicové formace vytvořené na troskách US-DEU apod.? Může ODS takovému vzestupu zabránit?

Jak jsem uvedl už před chvílí, ODS by nejspíš měla pozorně sledovat dění na pravé části politického spektra a měla by především ukázat, že je širokou otevřenou stranou, podávající ruku prakticky všem pravicově smýšlejícím politikům, ať už v minulosti byl jejich vztah k ODS jakýkoli. ODS se jistě také může uzavřít ve svém traumatu ze „sarajevského atentátu“, pak se však nesmí divit, že bude dlou-

hodobě odstavena od vlády. Je smutnou skutečností, že ODS je po KSČM stranou s nejnižším koaličním potenciálem. Teď je podle mě nejlepší – ale také nejvyšší – čas, aby se ODS zbavila své izolovanosti.

Je třicetiprocentní výsledek ODS opravdu „historickým vítězstvím“, jak jej nazvali někteří vedoucí představitelé této strany?

Ta otázka má dva hlavní aspekty. Vezmeme-li v úvahu, že ODS prohrála dvakrát po sobě rozhodující volby do Poslanecké sněmovny, je současná radost jejich představitelů pochopitelná. Objektivně vzato je však 30% výsledek naprosto nedostatečný k nějakému triumfalismu. Takové procento může samo o sobě ODS zajistit leda současnou situaci nejsilnější opoziční strany trčící dlouhá léta mimo vládu, nic víc.

Měla by se ODS nyní pokusit svrhnout vládu a vyvolat předčasné volby?

To je otázka pro politika, ne pro politologa. Představme si však, že by nějakou mimořádnou shodou okolností došlo k novým volbám do Poslanecké sněmovny a že by z nich ODS vyšla jako první. Ale co dál? Sama vládnout přece nemůže. ODS by se podle mého názoru měla víc soustředit na to, aby byla nejen vedoucí silou, ale i skutečným jádrem pravicové části spektra, nikoli nějakým sice velkým, ale osaměle vztyčeným balvanem někde na okraji, kterému se ostatní snaží vyhnout. Kromě toho by ODS měla využít, že současný předseda KDU-ČSL je vůči ODS příznivěji nakloněn než jeho předchůdce.

Pomůže ČSSD případná výměna osoby v jejím čele? Jak hodnotíte šance ČSSD dostat se z krize a případně zvítězit v parlamentních volbách v roce 2006?

ČSSD podobnými propady voličské přízně prošla už v minulém funkčním období (svědčí o tom nejen vývoj preferencí, ale i výsledky některých méně významných voleb), což jí nijak nezabránilo s přehledem vyhrát rozhodující volby do Pos-

lanecké sněmovny. Její současný debakl ve volbách do evropského parlamentu rozvířil úvahy o změnách ve vládě i ve vedení strany. Gross, který bývá označován za možného Špidlova nástupce, nesl a nese spoluzodpovědnost za vedení ČSSD. Prozatím prokázal značnou obratnost v manévrování, otázka je, zda by prokázal skutečné státnické schopnosti, kterých by při jeho možných nových funkcích bylo třeba. V opačném případě by se mohlo do jisté míry opakovat to, co se projevilo po nástupu Vladimíra Špidly do premiérského křesla: po několika měsících popularity, které se u veřejnosti těšil nový premiér, se o to naléhavěji vynořily načas zakryté problémy. Zatím má ČSSD ještě čas na to, aby se z porážky vzpamatovala. Čas sám však její problémy nevyřeší.

Je třeba si uvědomit, že jen netransformovanost našich komunistů vysvětluje, proč se u nás jako v jedné z mála bývalých zemí sovětského bloku postupně prosadila „nepostkomunistická“ sociální demokracie. Její voličstvo se v posledních letech posunuje zleva směrem k politickému středu. Komunisté na rozdíl od dřívější situace začínají od konce 90. let pře-

ODS by se podle mého názoru měla víc soustředit na to, aby byla nejen vedoucí silou, ale i skutečným jádrem pravicové části spektra, nikoli nějakým sice velkým, ale osaměle vztyčeným balvanem někde na okraji, kterému se ostatní snaží vyhnout.

bírat sociálním demokratům hlasy. ČSSD je strana nejednotná, heterogenní, postavená před těžké strategické a taktické problémy. Za takových okolností byl účinnější leader typu Miloše Zemana, který dokázal stranu ovládat pevnou rukou a měl pragmatičtější koncepční myšlení, dokázal např. vnutit svým spolustraníkům souhlas s opoziční smlouvou, jejímž téměř výlučným beneficentem se pak ČSSD stala.

HYNEK FAJMON

poslanec

TOP GIRL MARGARET THATCHEROVÁ

Nedávno byla v Národním divadle uváděna hra „Top girls“, která pojednává o osudech několika žen v době vlády Margaret Thatcherové. Železná lady v této hře hraje významnou roli. Kolika politikům se v demokraciích stane, že je o nich napsána divadelní hra?

Do jisté míry můžeme říci, že dnešní podobu světa stvořili dva lidé: R. Reagan a M. Thatcherová, která vstoupila do Downing street 10 právě před 25 lety. Thatcherová převzala Británii ve zuboženém stavu. Mezi její hlavní úkoly proto patřilo snížení obrovského dluhu po labouristech, stabilizace hospodářství, snižování daní a boj s inflací. Na těchto frontách začala používat zapomenuté metody. Důvěřovala volnému trhu, soukromému vlastnictví a iniciativě lidí.

A uspěla. Za více než jedenáct let v čele vlády se Thatcherová potýkala

s mnoha problémy. Z dnešního pohledu se jeví jako klíčové následující události: válka o Falklandské ostrovy, hornická stávka a program privatizace, vztah ke komunistickému bloku a politika vůči ES. Válka o Falklandy ukázala, že Británie již není „nemocným mužem Evropy“. Rozhodné velení Thatcherové přineslo přívlastek „železná lady“ a dosud nepopulární premiérku přivedlo k druhému volebnímu vítězství v parlamentních volbách v roce 1983. Hornická stávka v letech 1984–1985 byla obrovským sociálním konfliktem. Hornické odbory vedené komunistou A. Scargillem se pokusily zabránit nejen uzavírání neefektivních dolů, ale také odstranit Thatcherovou z čela vlády.

Premiérka ale neustoupila. Moc odborů, která připravila britské hospodářství po II. světové válce o prosperitu, byla

neúspěchem této stávky definitivně zlomena. Po tomto vítězství Thatcherová naplno rozjela program privatizace a omezila dosavadní privilegia odborů. Vůči komunistickému bloku prováděla důmyslnou politiku kombinující rozhodnost ve vojenské oblasti s dialogem v oblasti politické. Podpořila instalaci nových amerických jaderných zbraní v Británii. Společně s Reaganem a poté Bushem přispěla k uzbrojení komunistického bloku a tím nepřímo k jeho pádu.

Důležitým vkladem M. Thatcherové byl i její postoj k evropské integraci. Britská premiérka věřila, že základem Evropy jsou a zůstanou národní státy. Velmi tvrdě vystupovala proti snahám byrokraticky řídit osudy Evropy z Bruselu. Demokracie a kapitalismus je dnes díky M. Thatcherové silnější než kdykoli v minulosti. ■

BUDOU LIDÉ VOLIT JENOM LOUTKY DO HRY NA KRAJE?

Čtvrtým rokem existují v ČR kraje. Reforma veřejné správy proběhla od doby jejich vzniku pouze v územích, nikoliv na ministerstvech. Ministerstva si nadále drží základní vliv při sestavování rozpočtu státního, ale také rozpočtu krajů podle jednotlivých kapitol. V roce 2002 získaly kraje první podíl na koláči, ze kterého se rozdělují celostátně vybírané daně. Tehdy to byl 3,1procentní podíl na pět základních daní.

V matematickém vyjádření to znamená, že krajští zastupitelé dnes samostatně rozhodují o 15 korunách ze 100 v rámci výdajů krajského rozpočtu. O 85 korunách rozhodují úředníci na ministerstvech a určité úpravy provádějí i členové Poslanecké sněmovny. Při více než pět miliardovém rozpočtu našeho kraje

jde o zásadní finanční objemy. Stojí za připomenutí, že to byl v roce 2001 právě náš kraj, který přišel s legislativní iniciativou na převedení objemu daňových příjmů v tehdejší objemu 12,74 procent podílu pro kraje. Tento náš krok byl jedním z impulsů na převedení prvních peněz pro kraje od roku 2002.

V roce 2003 předložila vláda do sněmovny novelu současného zákona o dělení daní mezi obce, kraje a stát. Krajům byl navrhován více než desetiprocentní podíl na celostátních daňových výnosech. Tento návrh však byl sněmovnou zamítnut. Po roce jednání mezi vládou, asociací krajů a ministerstvy mají poslanci nyní na stole další pokus o ukončení tzv. hry na kraje. Tato hra je od roku 2000 režírována z Prahy a my krajští za-

stupitelé, jsme jejími herci, spíše loutkami. Od roku 2002 jsme však samostatnější a pozná se to na našich silnicích, v našich nemocnicích či školách. Na to, abychom se mohli v budoucnu stát hereckým souborem, usilujeme o převedení více než 16 procent podílu daní ze státního rozpočtu do krajských rozpočtů.

Pevně doufáme, že naše argumenty pochopí poslanci. Právě oni na své červnové schůzi rozhodnou, zdali hra na kraje končí a krajská zastupitelstva tak získají pravomoc rozhodovat svébytně o svém rozpočtu. V opačném případě občané v podzimních volbách budou volit loutky a ne politiky vybavené odpovídajícími kompetencemi pro správu věcí krajských. ■

MICHAL RABAS

zástupce hejtmána
Pardubického kraje

MIROSLAV ŠKALOUĐ
senátor

Jak vyplývá z definice, rovná daň znamená jednotnou daňovou sazbu. Neboli každý plátce odvádí státu na dani stejné procento ze svých příjmů. V ČR jsou tímto způsobem zdaňovány příjmy právnických osob.

Zde je důležitým pojmem tzv. Lafferova křivka. Říká, že s rostoucí mírou zdanění rostou daňové příjmy státu čím dál méně, až se růst v určitém bodě (při určité daňové sazbě) zastaví úplně a pokud se sazba ještě zvýší, celkový objem vybraných daní začne dokonce klesat. V různých státech a kulturách má onen kritický bod zdanění různou hodnotu.

Proč rovná daň? Jaké má výhody oproti dani progresivní?

Zavádění rovné daně je spojeno s rušením výjimek, osvobození, odčitatelných položek. Ty jsou většinou určitou kompenzací za vysokou míru zdanění

nebo od ní osvobozují různé „veřejně prospěšné“ aktivity apod. Naše daňová džungle výjimek a výjimek z výjimek potřebuje prořezat.

Lze si snadno představit, že při jednotné sazbě DPH by nemohlo dojít k podvodům typu „lehké topné oleje“. Rovněž práce by měla být daněmi a dalšími odvody zatížena ve všech případech stejně a vždy pouze jednou. Není normální, když podle typu smlouvy je stejná práce daněna různým procentem, mimo to se jednou platí pojistné na sociální a zdravotní pojištění z celého příjmu, v jiném případě z určitého procenta, jindy se sice platí pojistné na zdravotní pojištění, nikoli ale na sociální, ve čtvrtém případě se pojistné neplatí vůbec... Stejná sazba na všechny druhy příjmů nemotivuje k přesouvání příjmů do kategorie s nižším nebo žádným zdaněním.

Rovná daň bez odčitatelných položek a dalších výjimek nezvýhodňuje jedny subjekty oproti druhým, které poskytují obdobné výrobky či služby. Nedeformuje tudíž trh.

Dnes jsou snaha a schopnosti trestány – čím víc a lépe člověk pracuje, tím větší část mu stát sebere. Rovná daň ukrojí každému stejnou část příjmu.

Čím vyšší daně, tím více jsou postiženi ti, kteří se jejich placení nemohou nebo nechtějí vyhnout. Nízké daně, vysoké sankce a rovná pravidla pro všechny příjmy znamenají širší okruh zdaňovaných příjmů a více plátců.

Cílem jsou nízké daně, srozumitelný systém, jednoduché daňové přiznání, stejné podmínky pro všechny a jasná pravidla. Nejlepší podpora rozvoje ekonomiky a konkurenceschopnosti našich firem.

PROČ ŘÍCT ANO ROVNÉ DANI

PETR KOLÁŘ
politolog, spolupracovník
CEVRO

U našich západních sousedů je projednávání návrhu evropské ústavy předmětem mnohem větší a bouřlivější diskuse než je tomu u nás. Hlasy, kritizující navržený text a možné dopady přijetí evropské ústavy, nejsou považovány za extrémní a omezené. K předním kritikům tohoto dokumentu patří i někteří členové spolkového ústavního soudu, mezi nimiž vyniká osobnost prof. Siegfrieda Broße.

V současné době vrcholí diskuse o vhodnosti vyhlášení referenda k ratifikaci Smlouvy zakládající Ústavu pro Evropu. Přední odborník na evropské právo, ústavní soudce Siegfried Broß, se snaží přesvědčit spolkovou vládu o nutnosti jeho vyhlášení: buď ponechte rozhodnutí na občanech nebo přibrzděte

evropský sjednocovací proces, aby se opět dostal do souladu s německou ústavou.

Jako aktuální příklad uvádí Broß evropský zatykač, který byl nedávno předmětem projednávání ve Spolkové radě. Například by měly všechny zatykače vydané soudy jednotlivých členských států působnost na celém evropském území. „Odklon od tradičního pojetí řízení soudu o vydání osoby do ciziny není pouze otázkou státní suverenity v této oblasti, nýbrž jedná se o odnětí národní ochrany a povinné péče jednotlivých států ve vztahu ke svým občanům“, upozorňuje Broß. Stejně kritické je jeho hodnocení evropské ústavní smlouvy: Německá národní suverenity se bude nadále uplatňovat „nanejvýš tak ještě v marginálních

oblastech“. Touto ústavní smlouvou vzniká „téměř spolkový stát zcela nové kvality“.

K novému uspořádání spolkových zemí vyžaduje německá ústava vyhlášení referenda. Také v Evropě dochází k rušení hranic, argumentuje Broß a vyslovuje se pro konání referenda. Má k tomu významnou podporu: 34 ústavních odborníků, mezi nimiž nalezneme jména jako Erhard Denninger, Hans-Peter Schneider a Hans Herbert von Arnim společně apelují na vládu, aby referendum k evropské ústavě vyhlásila.

(Citováno z: FOCUS, č. 24/2004 s. 11)

SOUDCOVSKÝ ALARM Z KARLSRUHE

MAGDALENA FRISCHOVÁ

právník

DOSTANEME SE HNED PO VSTUPU DO KONFLIKTU S UNIJNÍM PRÁVEM?

Pouhých několik měsíců před vstupem do EU přijala Česká republika zákony, které jsou zřejmě v rozporu s unijním právem. Vládní ministři předkládají Parlamentu právní normy, které lze před Evropským soudním dvorem (ESD) pouze obtížně obhájit a silou vládní většiny tyto normy prosazují bez ohledu na jejich negativní účinky jak v rámci ČR, tak i na obraz naší země v EU. Náznorným příkladem mohou být některé zákony přijaté v rámci vládní „reformy veřejných financí“.

Vstup do Evropské unie neznamena pouze řídit se nařízením či směrnicemi EU, ale Česká republika musí respektovat i judikáty ESD. Pro teorii práva v České republice je to významná změna, jelikož precedenty nebyly pramenem práva. Zjednodušeně platí, že je-li legislativa členského státu v rozporu s judikaturou ESD, je napadnutelná a členský stát může v konečném důsledku čelit žalobě, že nerespektuje právo EU. Judikátů ESD již přitom byly vydány tisíce a orientace v nich je jedním ze stěžejních předpokladů předkládání zákonů, které nejsou v rozporu s unijním právem.

Příkladem výše uvedeného může být novela z oblasti sociálního zabezpečení. Ta zavedla mimo jiné i ustanovení, která stanoví, že vyměřovací základ pro pojistné na sociální zabezpečení je pro osoby v pracovním vztahu uzavřeném podle cizích právních předpisů jiný než pro ostatní zaměstnance. Pro zaměstnance totiž platí, že odvádějí pojistné zejména z hrubé mzdy a odměn, ale neodvádějí je z ostatních požitků a zvýhodnění poskytovaných jim zaměstnavatelem (osobní automobil, doškolování, stravování a bezplatné poskytování nápojů, příspěvky na penzijní pojištění, sociální výpomoci, odstupné aj.). Pro osoby zaměstnané podle cizích právních předpisů však nic takového

neplatí a podle přijatého zákona by měly platit pojistné z veškerých svých příjmů a to i z těch, které jsou jinak u zaměstnanců osvozeny.

Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV) se domnívá, že výše uvedená úprava neodporuje právnímu stavu požadovanému EU. Argumentuje přitom tak, že každý zaměstnanec má možnost výběru práva, které má být aplikováno na jeho pracovněprávní vztah a má tudíž možnost zvolit si české pracovní právo. Pokud si ho však nezvolí, dobrovolně se tak vzdává výhod, které jsou

Evropský soudní dvůr ve svém rozhodnutí stanovil, že není dovoleno členským státům při výběru přímých daní zacházet se státními příslušníky jiného členského státu méně výhodně než s vlastními státními příslušníky ve shodné situaci.

s použitím tohoto práva spojeny. Jelikož však možnost volby měl, nelze podle MPSV mluvit o žádné diskriminaci.

Zahraniční společnost vysílající své zaměstnance do ČR má tak tři možnosti, jak se vyšším odvodům bránit. První je uzavřít se zaměstnancem smlouvu podle českého práva. To je ale oběma stranám neznámé a uzavření takové smlouvy je tudíž velmi nepravděpodobné, možná i podle cizích předpisů nemožné. Druhou možností je upravit vyslání tak, aby bylo možné získat výjimku a setrvat v původním systému sociálního zabezpečení. To může být řešením, ale pravděpodobně ne vždy a pouze za určitých podmínek a na omezenou dobu. Třetí možností je, že svého zaměstnance do České republiky vůbec nevyšle. Je takovou situaci možné považovat za diskriminační a za takovou,

kteřá je v rozporu s unijním právem? Podle mého názoru by s přihlédnutím k ustálené judikatuře ESD měl zahraniční zaměstnavatel velmi reálnou šanci postup České republiky úspěšně napadnout.

Poučným je např. případ Schumacker, C-279/93 z roku 1995. V tomto případě šlo o daňový spor, ale principy rozhodnutí ESD je možné zobecnit na výši jakýchkoli úlev a sraček umožněných legislativou členského státu. ESD ve svém rozhodnutí stanovil, že není dovoleno členským státům při výběru přímých daní zacházet se státními příslušníky jiného členského státu méně výhodně než s vlastními státními příslušníky ve shodné situaci. Shodnou situaci se rozumí výkon shodné činnosti bez ohledu na právní řád podle něhož je tato činnost vykonávána a je velmi pravděpodobné, že pokud ESD takto rozhodl ve věci daní, rozhodl by tak i ve věci pojistného.

Podle mého názoru je nutné interpretovat judikát tak, že znemožňuje použití těch norem, podle nichž by státní příslušník a rezident jednoho členského státu, který je zaměstnán na území druhého členského státu, byl zatížen více než rezident tohoto druhého státu vykonávající stejnou práci. Není tedy rozhodné podle jakého pracovního práva je daná osoba zaměstnána. Navíc ESD poměrně konsistentně judikoval, že pravidla týkající se rovného zacházení nezakazují pouze otevřenou diskriminaci na základě státní příslušnosti, ale také veškeré formy skryté diskriminace, která použitím jiných rozlišovacích kritérií ve skutečnosti vede ke stejnému důsledku (C 153/73 Sotgiu v Deutsche Bundespost).

Současná právní úprava ČR má tak tendenci poodečňovat význam některých pramenů práva EU.

PAVEL HAMZA

manažer ODS

Moravskoslezského kraje

JAKÝ BYL ZAČÁTEK DISKUSNÍHO FÓRA MODRÝ DŮM

Když ODS koupila v Moravskoslezském kraji dům na Sokolské třídě 8 v Ostravě, uvažovali jsme jak jej naplnit, jak velký dům oživit, aby se nestal jen kancelářským sídlem, ale místem, které bude přirozeným centrem pro všechny moravskoslezské členy ODS, příznivce a sympatizanty pravicových, konzervativních a liberálních myšlenek.

Jako jedna z prvních možností naplnění moravskoslezského sídla občanských demokratů se nabídla spolupráce s CEVRO a jeho bohatým zásobníkem zkušených odborníků. Objevila se možnost, aby zasedací místnost Modrého domu byla místem zasvěcených přednášek, zajímavých besed a intenzivních diskusí. S ředitelem CEVRO Ladislavem Mrklasem jsme předložili regionální radě ODS návrh na pořádání Diskusního fóra Modrý dům. V návaznosti na volby do Evropského parlamentu se tak každou druhou středu v dubnu, květnu a červnu konala beseda na „evropské téma“. V Ostravě se postupně vystřídali se svými tématy Ivan Langer, Petr Kolář, Petr Mach, Vojtěch Benda a s nimi moravskoslezský eurokandidát Ivan Knižátko.

Besedy a přednášky v Modrém domě jsme pro naše vzdálené hosty navíc doplnili besedami a přednáškami na ostravských vysokých školách a Hospodářské komoře a v tomto modelu budeme pokračovat.

CEVRO své aktivity rozšiřuje do všech regionů České republiky.

První tři besedy Diskusního fóra měly mimo jiné za úkol otestovat zájem ostravských a moravskoslezských členů a příznivců a případně i odborníků o tento druh práce se stranicou i širší veřejností. Po pravdě řečeno, čekal jsem větší nával. Přesto jsem optimista. Již připravujeme podzimní cyklus besed, přednášek a dis-

kusí, tentokrát s napojením na krajské volby. Věřím, že se nám podaří získat široký okruh pravidelných návštěvníků, zájemců a hostů. Jistě učiníme z ostravského Diskusního fóra Modrý dům trvalou součástí práce naší politické strany s členy, příznivci a sympatizanty.

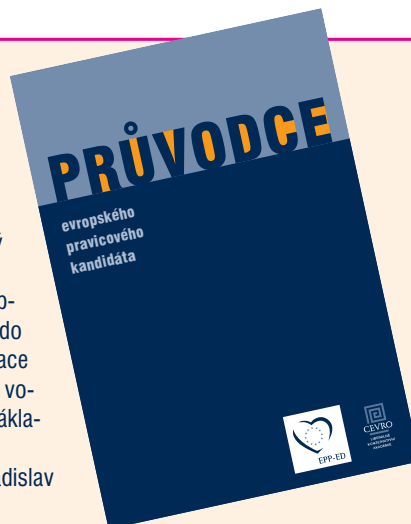
PRŮVODCE EVROPSKÉHO PRAVICOVÉHO KANDIDÁTA

CEVRO vydalo již třetího „předvolební“ průvodce. Po Průvodci pravicového kandidáta a Průvodci pravicového komunálního kandidáta CEVRO nyní připravilo Průvodce evropského pravicového kandidáta.

Příručka je určená nejenom pro pravicové kandidáty v premiérových českých volbách do Evropského parlamentu. Poslouží totiž každému zájemci o politický život, který se odehrává v Evropské unii.

Průvodce obsahuje několik textů, které nabízí pravicový pohled na současnou Evropskou unii, a to nejenom z českého ale i britského pohledu. Analyzován je také vstup ČR do EU z hlediska českých národních zájmů. Průvodce představuje detailně klíčové informace o fungování Evropského parlamentu i způsob, jakým se bude do Evropského parlamentu volit. Nechybí ani část věnovaná evropským politickým stranám. V průvodci najdete také základy komunikace s voliči a volební program ODS pro evropské volby.

Autoři: Jan Zahradil, Jonathan Evans, Ivan Langer, Petr Robejšek, Petr Kolář, Ladislav Mrklas, Petr Sokol, Jiří Frgal

LADISLAV MRKLAS

politolog, ředitel CEVRO

PRVNÍ ABSOLVENTI LIBERÁLNĚ-KONZERVATIVNÍ AKADEMIE

A je to tady! Historicky první posluchači Liberálně-konzervativní akademie se v sobotu 5. června 2004 stali jejími historicky prvními absolventy. Stalo se tak poté, co všichni úspěšně složili náročný vědomostní test, který se skládal z 20 otázek z ekonomie, mezinárodních vztahů, politologie a práva. Nejhorším výsledkem přitom byl zisk 14 bodů z možných 20. Jedna z absolventek dosáhla plných dvaceti správných odpovědí! Následně všichni posluchači obhajovali a také úspěšně obhájili své závěrečné eseje. Řada z nich byla opravdu skvělá, a proto se CEVRO rozhodlo je v budoucnu vydat formou sborníku.

Po obhajobách následovalo slavnostní předávání diplomů, kterého se v důstojném prostředí Café Louvre zúčastnili také předseda ODS Mirek Topolánek a předseda správní rady CEVRO Ivan Langer. Oba absolventům k jejich výsledkům poblahopřáli a vyjádřili svoje přesvědčení, že akademie se bude neméně úspěšně rozvíjet i v dalších letech. ■

Absolventi Akademie obdrželi diplomy na slavnostním večeru.

Závěru Akademie se zúčastnili i předseda ODS Mirek Topolánek a předseda správní rady CEVRO Ivan Langer.

PETRA VIKTOROVÁ

tajemnice CEVRO

KRAJSKÉ VOLBY 2004

Letošní rok se nese ve znamení nejen evropských, nýbrž také krajských voleb. CEVRO ve spolupráci s místopředsedou ODS Petrem Bendlem, pověřeným kampaní pro krajské volby, při této příležitosti přichystalo projekt přípravy kandidátů. Tento projekt zahrnuje komunikační a informační semináře a také vydání Průvodce krajského pravicového kandidáta, které je plánováno na červenec.

Prvními aktivitami v rámci zmíněného projektu byly dva semináře pro krajské lídry a zástupce krajských volebních štábů, které se uskutečnily 28. května a 22. června v Průhonicích.

Náplní květnového semináře byl komunikační a mediální trénink krajských lídrů pod vedením zkušeného psychologa, ředitele Agentury Spektrum a místopředsedy CEVRO, Jiřího Frgala. Tréninku se zúčastnili lídři kandidátek ODS ve Středočeském (Petr Bendl), Moravskoslezském (Evžen Tošenovský), Královéhradeckém (Pavel Bradík), Pardubickém (Michal Rabas), Libereckém (Petr Skokan), Jihomoravském (Milan Venclík) a Zlínském kraji (Libor Lukáš). Vysočinu zastupoval předseda pelhřimovské ODS a čelný krajský kandidát Pavel Hájek. Všichni přítomní nejprve diskutovali

Krajští lídři ODS se sešli v Průhonicích na školení CEVRO.

o roli lídra ve volební kampani, zkušenostech, které načerpaly z minulých volebních bojů a také ze svého působení ve funkcích hejtmánů a jejich náměstků. Poté si vyzkoušeli své prezentační dovednosti v improvizovaných výstupech před kamerou a společně rozebrali silná i slabší místa svých vystoupení.

Červnové pokračování semináře bylo věnováno politickému marketingu. Přednášku a následnou diskusi o využití marketingových postupů v politice a volební kampani vedl poradce v oblasti marketingové komunikace, výběrových řízení a plánování reklamních kampaní, Marek Buchta. Jeho přednášku sledovali zástupci kandidátek a volebních štábů z pěti regionů. Marek Buchta se ve své přednášce věnoval marketingovému řízení politických stran (jako příklad uváděl obrovský vzestup New Labour pod vedením Tonyho Blaira), využití výzkumů a informací v politice, budování politických značek na úrovni stran i jednotlivých politiků a politické marketingové komunikace (jednotlivým technikám, které je možné používat). Celá jeho přednáška byla bohatě proknta nejrůznějšími příklady z domácí i zahraniční politické i komerční praxe. V průběhu přednášky se vyvinula velmi bohatá diskuse, během níž si účastníci navzájem předávali své zkušenosti z volebních kampaní. Všichni zúčastnění se shodli na tom, že ODS by řadu zde vyřčených podnětů měla co nejdříve zavádět do své politické činnosti.

Projekt Krajské volby 2004 bude pokračovat během prázdnin i v září semináři v jednotlivých regionech.

Na školení CEVRO zavítal i šéf volebního štábu ODS pro krajské volby, středočeský hejtmán Petr Bendl.

VLADIMÍR NEVLUD

jednatel společnosti Pohl.
Consult

STAV ČESKÉHO SOUDNICTVÍ A MOŽNOSTI REFORMY

Ve čtvrtek 3. června uspořádalo CEVRO ve spolupráci s opavskou společností Pohl. Consult diskusní podvečer o české justici. Debaty, která se uskutečnila v Opavě, se jako hlavní hosté zúčastnili poslanec a stínový ministr spravedlnosti ODS Jiří Pospíšil a předseda Okresního soudu v Ostravě Vít Veselý. První jmenovaný ještě předtím přednášel o českém ústavním systému na místní Soukromé střední podnikatelské škole.

Podvečerní diskusi v kulturním domě Ostroj zahájil Jiří Pospíšil připomenutím tzv. legislativní smrti této a předešlé vlády, která se řídila heslem „podstatné je kolik, ne jaká kvalita“. Právě překotné přijímání evropské legislativy spolu s častými novelizacemi vedlo k neblahému stavu českého právního řádu, který je nestabilní a hypertrofovaný (viz zákon o ZOO, návrhy na zákaz kouření na autobusových zastávkách atd.). Takový stav právního řádu vede k tomu, že „soudy a soudci neznají právo“. Lékem je podle Jiřího Pospíšila revize celého právního řádu a zejména pak komplexní kodifikace. Za posledních 10 let došlo sice ke stabilizaci české justice z hlediska personálního, avšak stále ještě je zde 70 tisíc případů, jejichž řešení trvá více než tři roky. Kvůli tomu také dochází k úspěšným podáváním žalob na český stát ke štrasburskému Evropskému soudu pro lidská práva. Re-

forma justice musí dle Jiřího Pospíšila stát na spolupráci vlády, parlamentu a soudů. Vláda a parlament musejí soudcům především dát více prostoru pro jejich rozhodnutí, zjednodušit procesní předpisy a zavést institut vyšších soudních úředníků, kteří ze soudců sejmou podstatnou část administrativní zátěže. Na straně soudců Jiří Pospíšil vidí zejména nutnost „povinně nepovinného vzdělávání“ jako podmínky pro kariérní postup, a posílení kárných postihů vůči soudcům, kteří zanedbávají své povinnosti. Stínová koncepce ODS také počítá se zavedením institutu „soudců na zkoušku“. Na závěr svého vystoupení stínový ministr spravedlnosti připomněl několik předložených a připravovaných iniciativ ODS v oblasti soudnictví: reformu obchodních rejstříků, novelu občanského soudního řádu, novelu konkursního zákona a novelu trestního řádu.

Soudce Vít Veselý ve svém příspěvku hovořil především o třech problémech, které jsou však dle jeho názoru často zkracovány a zveličovány. Jako první zmínil problém „příliš velké nezávislosti soudců.“ Podle jeho názoru má ale ministerstvo spravedlnosti relativně velký manévrovací prostor pro ovlivňování soudů svými kompetencemi v personálních a mzdových otázkách. Žaloby do Štrasburku byly úspěšné jen ve velmi málo případech, pouze 5 % žalob bylo konzultováno

Stínový ministr spravedlnosti
Jiří Pospíšil

s českou vládou. Další připomínka mířila směrem k domnělému dostatku soudců např. ve srovnání s Německem. To je sice pravda, avšak německí soudcové mají k ruce cca dvakrát početnější administrativní aparát. Vít Veselý je proti zvyšování počtu soudců, ale je naopak pro navýšení počtu administrativních pracovníků. Další cestu ke zjednodušení soudních řízení vidí předseda okresního soudu také v tom, že by soudní rozhodnutí neobsahovala odůvodnění rozsudku, což by soudcům významně ušetřilo práci. Třetí problém, který Vít Veselý zmínil, je nepředvídatelnost soudních rozhodnutí. Zde připomněl vinu legislativy prostým konstatováním, že „zatímco francouzský občanský zákoník doznal za 200 let dvanácti novelizací, ČR to stihne za jeden jediný rok!“.

V následné živé, a místy velmi ostré, diskusi se na přetřes dostala otázka odvolatelnosti soudců, podíl jednotlivých vlád a politických stran na neblahém stavu justice i osobní zkušenosti přítomných se soudy, včetně jednotlivých soudních kauz. Diskuse se zúčastnily téměř čtyři desítky osob, z nichž většina se aktivně zapojila.

Debaty o českém soudnictví byla prvním dílem veřejných besed o různých ožehavých tématech. Série bude pokračovat na podzim.

Diskuze o soudnictví v Opavě

PETRA VIKTOROVÁ

tajemnice CEVRO

EURO – ANO, NE; KDY?

Ve středu 9. června organizovalo CEVRO svůj poslední předprázdninový výjezd do Ostravy. Jeho tématem byly perspektivy přijetí společné evropské měny. Na toto téma v Ostravě dvakrát vystoupil analytik České národní banky Vojtěch Benda.

První diskusní seminář proběhl na půdě Regionální hospodářské komory Ostrava, jež byla jeho spoluroorganizátorem. Druhá veřejná diskuse byla součástí diskusního fóra Modrý dům, které CEVRO pořádá ve spolupráci s moravskoslezskou ODS od letošního dubna. První diskuse se zúčastnili ostravští podnikatelé a manažeři, druhé pak členové ODS, ekonomové a studenti.

Ve svých úvodních slovech Vojtěch Benda hovořil nejprve o historii Evropské měnové unie. Dále v obecné i konkrétní rovině rozebral jednotlivá konvergenční kritéria. Poté se věnoval tzv. kurzovému mechanismu ERM II, který je jakýmsi přechodným obdobím pro přistoupení k euru.

Následně Vojtěch Benda načrtnul pozitivní aspekty, ale i případná rizika pramenící z přijetí eura. Z pozitivních aspektů jmenoval zejména „završení integrace ČR do ekonomických struktur EU, možnost podílet se na formulaci a implementaci měnové politiky Evropské centrální banky, pozitivní dopady na hospodářskou politiku (především pak stabilizaci veřejných rozpočtů“. Jako pozitivum vidí také stabilizaci dlouhodobých úrokových sazeb na nízké úrovni, „pokles transakčních a zajišťovacích nákladů podnikatelského sektoru a snížení investiční nejistoty a konečně lepší přístup domácností a firem ke kapitálovým trhům eurozóny“. Za rizika naopak považuje „nestejný hospodářský cyklus států eurozóny, ztrátu samostatné měnové politiky, tj. jednoho z nástrojů udržitelného hospodářského růstu a také vysoké náklady na konsolidaci veřejných financí, jež mohou negativně ovlivnit ekonomický růst“.

Na první otázku položenou v samotném titulu semináře Vojtěch Benda odpověděl kladně. A to jednak kvůli výše uvedeným pozitivům, jednak proto, že jde o závazek vyplývající z přístupové smlou-

Analytik České národní banky Vojtěch Benda

Zaplňená zasedací síň ostravského Modrého domu

vy České Republiky, tedy v podstatě nemá alternativu.

Složitější je odpověď na druhou naznačenou otázku, tedy kdy přistoupit k euru. Zde Vojtěch Benda připomněl, že hlavní překážkou představuje splnění konvergenčních kritérií veřejného dluhu a veřejného deficitu. Právě nejasnosti okolo reformy veřejných rozpočtů, jež by měla nepříznivé trendy deficitů zvrátit, znemožňují určit přesné datum, kdy bude ČR připravena na přistoupení ke kurzovému mechanismu ERM II a následně

přijetí eura. Tento termín dosud nemají ani jednotliví ekonomové, ani instituce typu České národní banky.

Obě následné diskuse byly velmi živé a přinesly otázky, týkající se např. dopadu přijetí eura na podnikatelské subjekty, možností spekulativních tlaků na českou měnu, načasování přijetí s ohledem na ostatní přistupující země, dále důsledků přijetí pro ČNB, výše inflace, mzdového vývoje ve veřejném a privátním sektoru a mnoha dalších problémů.

KŘÍŽOVKA

Autorem výroku, který můžete vyluštit tentokrát, je Charles de Gaulle (1890–1970) francouzský důstojník a státník, prezident Francie v letech 1959–1969.

POMŮCKY: AAL, AKAT, AVALA, AVESTA, EI, LAR	ŽLAB NA CHYTÁNÍ RYB	NÁVODY	2. DÍL TAJENKY	NADÁNÍ		ŽENSKÝ ZPĚVNÝ HLAS	JAPONSKÁ DĚL. MÍRA (3,93 KM)	UCHAZEČI	LÉK (NÁREČNĚ)	Nemyslete si, že jste nenahraditelní, ... viz tajenka.					
POKRYVKA TELA SAVCŮ					ZNAČKA BENZÍN: PUMP										
LAVICE (NÁREČNĚ)					4. DÍL TAJENKY					PRÍZVISO HAROLDA LLOYDA	3. DÍL TAJENKY	MONGOL. KULTOVNÍ OBJEKT	SLADIDLO		
VYKONAT							NARODO- HOSPODÁŘ DRUH GIBBONA								
DRUH OBALU						OZN. GRA- MODESEK ZNAČKA MEGATUNY			OBLOHA SÁZKOVÁ OTÁZKA						
	PSICE	V HUDBĚ "OŽIVENĚ" NA ONO MÍSTO								PŘEDLOŽKA PÍSME- NOVKA					
RYCHTÁŘ (NÁREČNĚ)						CVIČEBNÍ ÚBOR						HOREČKA	STARO- ČESKÉ ZÁJMENO		
JSOUCNOST					ŽACÍ NÁSTROJ				JMÉNO FENY						
SÍŇ STARO- ŘECKÉHO CHRÁMU											ZAÚPĚNÍ				
KAPROVITÁ RYBA											STRUNNÝ HUDEBNÍ NÁSTROJ (HARFA)				
	ZAHRADNÍ KVĚTINA	HUD. ZKR. PIANISSIMO OPAK ANAEROBU										CHEM. ZN. HLINÍKU FRANC. "ZLATO"			
NORSKÝ FILIZOF A SPIS.					JAPONSKÁ LOVKYNĚ ÚSTRIC				ZN. ZUBNÍ PASTY ONA						
SENOSEČE					POSVÁTNÉ PERSKÉ KNIHY		OLINA	CIZÍ SMĚNKA ZAJISTĚ							
ROZECH- VĚNÍ PŘED PRVNÍM VY- STOUPENÍM						TEN I ONEN POLICEJNÍ VŮZ				NEJINAK MATICE					
SPZ ROKYCAN				HORA U BĚLE- HRADU SVÍTANIČKO					MISTR EVR. (ZKRATKA) MALOASIJ. BOHYNĚ			LESNÍ ŽENA	SÍDLO THAJSKA		
BEDUJNSKÝ PLÁŠT				ŠPAN EX- KRÁLOVNA OZN. LET. IRSKA				SLÉZ (BOT.) PRAŠEK KVĚTŮ							
	ZKRATKA HORSKÉ SLUŽBY	LÉČKA ŘEDITEL POŠT (ZKRATKA)					MILNÍK SLOVENSKÁ PŘEDLOŽKA								
1. DÍL TAJENKY										HERNIE					
BELGICKÉ LÁZNĚ					SOUČÁST ÉTER OLEJŮ					NARĪKAT					

PETR SOKOL

politolog

ODS VYHRÁLA EVROPSKÉ VOLBY

V historicky prvních volbách do Evropského parlamentu zvítězila ODS a s 30,04% hlasů získala 9 z celkových 24 mandátů.

Nově zvolenými europoslanci za ODS se stali: Ing. Jan Zahradil, RNDr. Petr Duchoň, MUDr. Miroslav Ouzký, Mgr. Hynek Fajmon, doc. RNDr. Nina Škottová, CSc., PaedDr. Ivo Střežček, Ing. Oldřich Vlasák, MUDr. Milan Cabrnach a doc. MUDr. Jaroslav Zvěřina, CSc. Právě posledně jmenovaný se stal jediným kandidátem, který byl zvolen díky preferenčním hlasům. Jaroslav Zvěřina skočil z desátého na druhé místo kandidátky ODS.

VÝKONNÁ RADA HODNOTILA VOLBY

Výkonná rada 14. června zhodnotila volební výsledky. Poděkovala všem voličům a příznivcům za odpovědnost a rozvahy, za účast ve volbách a za hlas pro ODS. Poprvé od roku 1992 ODS překročila hranici 30% z odevzdaných hlasů. To podle vedení strany znamená výrazné a jednoznačné vítězství ODS.

Levicové strany prosazující evropský sociální stát získaly pouze třetinu mandátů. Strany prosazující federalizaci EU získaly ještě o mandát méně. Tyto výsledky chápe ODS jako jasné NE socialistické Evropě a jako jasné NE evropskému super státu. Tyto výsledky považuje výkonná rada za potvrzení eurorealistického kurzu ODS, v němž hodláme pokračovat. Výsledky voleb ukazují, že ODS je jedinou reálnou politickou silou schopnou porazit komunisty. Jejich nástupem je však ODS natolik znepokojena, že vyzývá všechny relevantní nesocialistické politické síly ke společnému jednání. Výsledky voleb byly především drtivou porážkou politiky této vlády. Občané vyslovili Špidlově vládě nedůvěru. Vláda ztratila mandát cokoliv jménem ČR dojednat, zejména tak závažnou věc jako je evropská ústava. ODS se proto necítí vládním postojem, nyní ani v budoucnu, jakkoliv vázána.

Výkonná rada také vyzvala vládu, aby předstoupila před sněmovnu s žádostí

o nové vyslovení důvěry. Pokud by tak nečinila, bude tento krok iniciovat poslanecký klub ODS.

POSTOJ ODS K VLÁDNÍ KRIZI

Občanská demokratická strana je podle prohlášení svého grémia z 27. června připravena se aktivně zúčastnit jednání iniciovaných prezidentem republiky vedoucích k řešení současné vládní krize. Naše země potřebuje zásadní kroky, k jejichž uskutečnění je nezbytné mít vládu se silným mandátem a se silným postavením v Poslanecké sněmovně.

ODS, jako konstruktivní opozice, která chce vrátit Českou republiku zpět na cestu k prosperitě, podpoří takové varianty politického řešení, které povedou k předčasným volbám, jež by umožnily provést skutečné reformy vedoucí k politické stabilitě, snižování veřejných dluhů, ekonomickému růstu a zvýšení kvality života občanů České republiky.

ODS upozorňuje, že zastupující předseda ČSSD Stanislav Gross je stejně tak, jako odstoupující premiér Vladimír Špidla, zodpovědný za všechny chyby, které sociálně demokratické vlády v průběhu šesti let svého vládnutí udělaly.

Grémium ODS vyzývá současnou vládu, aby po dobu faktického dokončení svého mandátu rozhodně nečinila nevratné kroky, jež by mohly být v rozporu se zájmy občanů České republiky.

NÁVRH NA PŘEDČASNÉ VOLBY

Občanští demokraté začali připravovat a podepisovat návrh ústavního zákona o zkrácení volebního období a konání mimořádných voleb. Oznámil to 29. června předseda poslanců ODS Vlastimil Tlustý. To však podle jeho slov neznamená, že by ODS zákon okamžitě i předkládala. Není na něm datum, nicméně ODS ho chce mít připravený a podepsaný členy klubu, aby mohl být předložen.

Ústavní zákon musí schválit obě komory parlamentu, a to třípětinovou většinou, která ve dvousetčlenné sněmovně

představuje 120 hlasů a v Senátu hlasy 49 senátorů při účasti všech 81 členů horní komory.

NOVÉ VEDENÍ US-DEU

Novým předsedou Unie svobody-DEU se 27. června na sjezdu v Hradci Králové stal Pavel Němec, který v odstoupující koaliční vládě řídil ministerstvo pro místní rozvoj. V druhém kole tajné volby porazil poslance Svatopluka Karáska. Třetí z kandidátů, šéf poslaneckého klubu Karel Kühnl vypadl již v prvním kole. Ten později uspěl ve volbě prvního místopředsedy a stane se Němcovým nejbližším spolupracovníkem. Novými místopředsedy Unie svobody-DEU zvolili delegáti stranického sjezdu poslance Svatopluka Karáska, Františka Pelce a Ivo Ludvíka z jižních Čech.

KONEC UNIE SVOBODY V PS?

Poslanecký klub vládní Unie svobody-DEU se rozpadá. Poslanci Marian Bieleš a Tomáš Vrbík 29. června svým kolegům oznámili, že tuto frakci opustí během několika dnů. Nechtějí, aby unionisté zůstali součástí vládní koalice s ČSSD a KDU-ČSL. K vyřešení krize za spolupráce současných koaličních stran se osm poslanců klubu staví kladně, dva poslanci tuto variantu nejenže nepodpořili, ale svázali setrvání v poslaneckém klubu na explicitním vyloučení této varianty.

Nově zvolený předseda Unie Pavel Němec i předseda poslanců US-DEU Karel Kühnl tvrdili, že s nikým nevyjednávají o nahrazení dvou odcházejících členů frakce. Poslanecký klub US-DEU měl dosud deset členů, tedy nejnižší zákonem stanovený počet. Bieleš a Vrbík by byli podle dostupných informací nezařazenými poslanci, mají ale zájem o přestup do opoziční ODS.

Zánikem frakce unionisté přijdou o své klubové zázemí, tedy především o společný sekretariát či automobil pro šéfa klubu.

LIBERÁLNĚ
KONZERVATIVNÍ
AKADEMIE

PRO SPRÁVNÁ ROZHODNUTÍ [potřebujete rozhled]

Nábor do nového ročníku Liberálně-konzervativní akademie 2004/2005 se blíží ke svému konci!

V novém ročníku jsme pro Vás připravili několik změn:

1. Studium bude probíhat ve dvou skupinách po 30 posluchačích!
2. Přednáškové bloky budou probíhat v Praze a také v Olomouci!
3. Vedle ekonomie, mezinárodních vztahů, politologie, práva, komunikace a veřejné prezentace zavádíme nový kurs – Politický marketing!

Přednášky a semináře povedou opět renomovaní specialisté v čele s odbornými garanty Prof. Holmanem, Prof. Novákem, Doc. Robejškem, Doc. Mackovou, Dr. Frgalem a Ing. Buchtou! **Závaznou přihlášku ke studiu spolu se stručným životopisem je třeba poslat nejpozději do 15. července na naši adresu nebo faxem! Více informací na www.cevro.cz**

Těšíme se na Vás!